

anbringes i en sikret afdeling i 2 måneder, medmindre den unge begår ny kriminalitet. Partierne lægger i den forbindelse vægt på forudsætningen i bemærkningerne til lovforslaget om, at opholdet i en sikret afdeling i *almindelighed* ikke vil overstige 2 måneder, og at den unge herefter vil blive overført til en almindelig (ikke sikret) døgninstitution eller opholdssted. Muligheden for at tilbageføre den unge til – eller forlænge opholdet i – en sikret institution må ses i lyset af den betydelige grad af fleksibilitet, der kendetegner ungdomssanktionen. Ungdomssanktionen skal løbende kunne tilpasses – skærpes eller lempes – afhængigt af den enkelte unges adfærd og udvikling. Det skal medvirke til at sikre det bedst mulige behandlingsforløb.

S, V, KF, CD, RV og KRF går ud fra, at kommunerne vil leve op til deres ansvar, også når det drejer sig om fuldbyrdelse af ungdomssanktioner, og sørge for, at de unge får en egnet plads i andet regi, når der ikke længere er grundlag for, at den unge skal opholde sig i en sikret afdeling. Partierne har i den forbindelse noteret sig, at spørgsmålet om finansieringen, placeringen og organiseringen af de sikrede pladser m.m. i øjeblikket drøftes mellem regeringen og de kommunale parter. Partierne lægger også vægt på, at den unge har mulighed for at kræve domstolsprøvelse, hvis de sociale myndigheder f.eks. beslutter, at den unge skal forblive i en sikret afdeling ud over det tidsrum (i almindelighed 2 måneder), der er fastsat i dommen.

Venstres, Det Konservative Folkeparti og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget støtter endvidere lovforslaget, fordi det er et skridt i den rigtige retning hen mod Venstres og Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag nr. B 26 om straksdomme og straksafsoning.

Disse partier finder dog, at mindstekravet i lovforslaget på 30 dages ubetinget fængsel, før den unge kan idømmes ungdomssanktionen, er for ufleksibelt. Der skal ganske voldsom kriminalitet til for at udløse en dom på 30 dages ubetinget fængsel og dermed for, at en ungdomssanktion kan anvendes.

Det betyder, at den uregerlige unge, der helt entydigt ikke har forstået omverdenens budskab om, at kriminalitet ikke er acceptabelt, først skal begå en vis mængde lovovertrædelser, og at den unge dermed vil nå at få opbygget en kriminel tankegang og erfaring, inden den unge er »kvali-

ficeret« til behandling. Det gør behandling af den unge endnu sværere.

V, KF og CD finder, at såvel kommunernes socialpædagoger og sagsbehandlere som forsvarere, anklagere og dommere er i stand til at bedømme, om en uregerlig ung har taget ved lære i sit første møde med retssystemet, eller om den unge er så uregerlig, at han eller hun vil komme igen med fornyet styrke.

Det er af afgørende betydning, at den unge standses, inden den pågældende sidder håbløst fast i kriminalitet med en attitude og en straffeattest, som vil lukke mange døre i bestræbelserne på at finde et arbejde eller en uddannelse.

Dansk Folkepartis medlem af udvalget finder også, at mindstekravet i lovforslaget på 30 dages ubetinget fængsel, før den unge kan idømmes ungdomssanktionen, er for ufleksibelt.

Endvidere ser Dansk Folkeparti afgørende problemer og mangler i lovforslaget, som heller ikke medfører øget strafmængde af betydning, og det er efter Dansk Folkepartis opfattelse nødvendigt, hvis den slags initiativer skal have en afskrækkende virkning.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse er der for tiden flere eksempler på unge kriminelle indvandrere, som netop er opgivet af skolen og andre institutioner og som bare fortsætter med deres kriminalitet i form af f.eks. massevoldtægter af unge danske piger. Her er der behov for helt andre virkemidler end dem, lovforslaget lægger op til. Bl.a. har Dansk Folkeparti i dette folketingsår fremsat et beslutningsforslag om ungdomsdomstole og øget brug af samfundstjeneste for unge kriminelle, også for så vidt angår unge under den kriminelle lavalder. Efter dette forslag skal den unge eksempelvis yde noget træls og hårdt arbejde, hvis der begås alvorlig kriminalitet.

En anden mangel i regeringens lovforslag er, at der overhovedet ikke gribes ind over for unge under den kriminelle lavalder, som ikke kan få nogen reel straf. Det mener Dansk Folkeparti er ganske uholdbart. Man er hverken mere eller mindre kriminel, når man begår den samme handling, hvad enten man er 15½ eller 14½ år gammel, og derfor har Dansk Folkeparti store vanskeligheder med at tro, at regeringens lovforslag hjælper ret meget, men det er et lille skridt i den for os rigtige retning, og derfor vil Dansk Folkeparti stemme for lovforslaget.